

Zaaknummer: **CBHO 2020/157**

Rechter(s): mr. De Moor-van Vugt

Datum uitspraak: 25 februari 2021

Partijen: appellant en het CBE van de Universiteit Maastricht

Trefwoorden: bevoegdheid
competentieontwikkeling
herkansingsregeling
remediëringstraject
schorsing

Artikelen: OER: artikel 2.3
OER: artikel 3.2
OER: artikel 3.3

Uitspraak: ongegrond

Hoofdoverwegingen: 2.3. Op grond van artikel 2.3 van de Onderwijs- en Examenregeling van de Masteropleiding Geneeskunde, curriculum 2013, studiejaar 2019-2020 (hierna: de OER) heeft elk van de fasen een portfoliotentamen waarbij de informatie in het portfolio aangaande de competentieontwikkeling per competentiedomein beoordeeld wordt. Volgens artikel 3.2 van de OER wordt de uitslag van het tentamen uitgedrukt in de kwalificaties die bij het desbetreffende tentamen worden genoemd. Uit artikel 3.3, eerste lid, van de OER volgt dat in beginsel de MBC bij een portfoliotentamen de uitslag vast stelt. Verweerder heeft daarbij toegelicht dat de MBC een commissie van examinatoren is. Uit artikel 3.3., tweede lid, blijkt dat de betreffende examinatoren een schriftelijk tentamenplan inclusief een remediëerings- en/of herkansingsregeling vaststellen.

Het College stelt vast dat, gezien dit samenspel van bepalingen, een voldoende grondslag in de regelgeving bestond voor de MBC om als examinator de uitslag van het remediëringstraject vast te stellen. Voor zover appellant heeft beoogd te betogen dat sprake is van strijdigheid met de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek omdat de besluitvorming neerkomt op een verkapte schorsing, merkt het College het volgende op. Van een verkapte schorsing is geen sprake. Hiertoe wijst het College erop dat appellant niet kan worden gevolgd in zijn stelling dat hij niet meer verder kan studeren als gevolg van het remediëringstraject. Ter zitting is van de zijde van het CBE immers aangegeven dat het mogelijk is dat appellant een nieuw remediëringstraject volgt. Het College ziet geen aanknopingspunten om aan de juistheid hiervan te twifelen. Indien appellant een nieuw remediëringstraject (wel) met succes volgt, zou appellant zijn opleiding kunnen vervolgen.

Het betoog dat niet inzichtelijk is welke beoordelingscriteria gelden faalt. Het portfoliotentamen is nader geregeld in de Regels en richtlijnen. Daarin is opgenomen welke competenties worden getoetst en dat deze nader zijn omschreven in het tentamenplan Masterportfolio. Art. 2.4 van de Regels en richtlijnen regelt vervolgens het remediëringstraject. In het tentamenplan Portfolio is de inhoud van het tentamenplan beschreven. In de bijlage staat beschreven wat de rollen, de bijbehorende competenties en het beoogde niveau zijn. Ook de formele beoordelingsprocedure staat in het tentamenplan, met de beoordelingsnormen en het gevolg als de student beneden verwachting scoort. Dan moet hij het remediëringstraject volgen. Gelet hierop is het College van oordeel dat de beoordelingscriteria voldoende duidelijk zijn.

Met betrekking tot de beoordeling zelf overweegt het College als volgt. Vast staat dat appellant drie maanden co-schappen heeft gevolgd op drie verschillende werkplekken. Als norm gold dat hij minimaal twee voldoende voor de drie werkplekken moest halen. Het staat vast dat dit

niet is gelukt omdat appellant voor een of meer competenties niet volgens verwachting presteerde.

Het College stelt vast dat, zoals het CBE heeft toegelicht, voor de Masteropleiding Geneeskunde, het portfolio het centrale instrument is voor de beoordeling van het leerproces en de competentieontwikkeling van studenten. De competenties worden benoemd in het tentamenplan. Voor deze zaak is van belang dat daarin onder meer de competentie "Communicator" is benoemd. Het College stelt vast dat er een "Verslag bespreking beoordelingscommissie" van 3 juni 2020 is gemaakt, waarin onder meer de competentie "Communicator" en "Organisator" worden benoemd en dat er feedbackformulieren zijn ingevuld door artsen, waaruit meermalen naar voren komt dat appellant op de werkplekken voor één of meer van de vereiste competenties (met name "Communicator" en "Organisator") niet volgens verwachting presteert. Alles in samenhang bezien, is het College van oordeel dat het voor appellant voldoende duidelijk was aan de hand van welke criteria het remediëringstraject is beoordeeld. Het College merkt hierbij op dat appellant zijn bezwaren tegen de beoordeling verder niet heeft geconcretiseerd. Daarom ziet het College niet in dat de beoordeling niet aan de formele vereisten zou voldoen. De betogen slagen niet.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Maastricht, verweerder (hierna: het CBE).

1. Procesverloop

Bij beslissing van 3 juni 2020 van de Masterbeoordelingscommissie (hierna: MBC) als examinator van de examencommissie van de Faculteit Geneeskunde van de Universiteit van Maastricht is het remediëringstraject van appellant beoordeeld met een onvoldoende.

Bij beslissing van 7 september 2020 heeft het CBE het administratief beroep van appellant tegen de beoordeling van het remediëringstraject ongegrond verklaard.

Tegen de beslissing van het CBE heeft appellant beroep bij het College ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is van een Meervoudige Kamer verwezen naar een Enkelvoudige Kamer.

Het College heeft het beroep behandeld op 21 december 2020, waar appellant, bijgestaan door mr. R. Verspaandonk is gehoord. Het CBE, vertegenwoordigd door V. Perey, secretaris van het CBE, is via een videoverbinding verschenen. Namens de examencommissie Geneeskunde heeft dr. C. Cleutjens, voorzitter van de examencommissie, via een videoverbinding deelgenomen aan de zitting.

2. Overwegingen

Inleiding

2.1. Appellant is student van de masteropleiding Geneeskunde. Hij heeft niet de vereiste zogenoemde co-schappen behaald. Een co-schap is een praktijkperiode bij verschillende specialisaties voor studenten

Geneeskunde. Om de lacunes in zijn competentieontwikkeling te verbeteren, heeft hij een zogenoemd remediëringstraject doorlopen. Het remediëringstraject hield in een extra periode op de werkvloer met intensieve begeleiding. Dit is bedoeld als een op de persoon toegespitste herkansing om zo de geconstateerde lacunes in de competentieontwikkeling weg te werken. Voor een voldoende beoordeling van het remediëringstraject had appellant drie co-schappen met succes moeten afronden. Hij heeft echter slechts één van de co-schappen met succes afgerond. Daarom heeft de MBC bij de beslissing van 3 juni 2020 het remediëringstraject met een onvoldoende (een "D") beoordeeld. Die beslissing is in stand gelaten door het CBE bij de thans bestreden beslissing van 7 september 2020. Daarbij heeft het CBE erop gewezen dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat de beoordeling van het remediëringstraject dusdanig onredelijk was dat het besluit van 3 juni 2020 niet in stand kan blijven. Volgens het CBE was appellant op de hoogte, althans had hij op de hoogte kunnen zijn, van de beoordelingsnormen en heeft hij niet aangetoond dat de beoordeling in strijd was met de daarvoor geldende beoordelingscriteria.

Beroepsgronden

2.2. Appellant kan zich niet verenigen met de door het CBE in stand gelaten beoordeling (met een onvoldoende) van het door hem gevolgde remediëringstraject. Allereerst meent appellant dat er voor het remediëringstraject geen wettelijke grondslag is. Het is volgens hem een verkapte schorsing. Hierbij voert appellant aan dat het gevolg is dat hij zijn studie blijvend niet kan vervolgen. Verder vindt appellant het niet duidelijk waaraan de MBC de bevoegdheid ontleent tot het nemen van een besluit over het remediëringstraject. Verder wijst appellant erop dat niet inzichtelijk is welke beoordelingscriteria gelden en hoe het remediëringstraject is beoordeeld door de MBC.

Beoordeling door het College

2.3. Op grond van artikel 2.3 van de Onderwijs- en Examenregeling van de Masteropleiding Geneeskunde, curriculum 2013, studiejaar 2019-2020 (hierna: de OER) heeft elk van de fasen een portfoliotentamen waarbij de informatie in het portfolio aangaande de competentieontwikkeling per competentiedomein beoordeeld wordt. Volgens artikel 3.2 van de OER wordt de uitslag van het tentamen uitgedrukt in de kwalificaties die bij het desbetreffende tentamen worden genoemd. Uit artikel 3.3, eerste lid, van de OER volgt dat in beginsel de MBC bij een portfoliotentamen de uitslag vast stelt. Verweerder heeft daarbij toegelicht dat de MBC een commissie van examinatoren is. Uit artikel 3.3., tweede lid, blijkt dat de betreffende examinatoren een schriftelijk tentamenplan inclusief een remediëring- en/of herkansingsregeling vaststellen.

Het College stelt vast dat, gezien dit samenspel van bepalingen, een voldoende grondslag in de regelgeving bestond voor de MBC om als examinator de uitslag van het remediëringstraject vast te stellen. Voor zover appellant heeft beoogd te betogen dat sprake is van strijdigheid met de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek omdat de besluitvorming neerkomt op een verkapte schorsing, merkt het College het volgende op. Van een verkapte schorsing is geen sprake. Hiertoe wijst het College erop dat appellant niet kan worden gevolgd in zijn stelling dat hij niet meer verder kan studeren als gevolg van het remediëringstraject. Ter zitting is van de zijde van het CBE immers aangegeven dat het mogelijk is dat appellant een nieuw remediëringstraject volgt. Het College ziet geen aanknopingspunten om aan de juistheid hiervan te twijfelen. Indien appellant een nieuw remediëringstraject (wel) met succes volgt, zou appellant zijn opleiding kunnen vervolgen.

Het betoog dat niet inzichtelijk is welke beoordelingscriteria gelden faalt. Het portfoliotentamen is nader geregeld in de Regels en richtlijnen. Daarin is opgenomen welke competenties worden getoetst en dat deze nader zijn omschreven in het tentamenplan Masterportfolio. Art. 2.4 van de Regels en richtlijnen regelt vervolgens het remediëringstraject. In het tentamenplan Portfolio is de inhoud van het tentamenplan beschreven. In de bijlage staat beschreven wat de rollen, de bijbehorende competenties en het beoogde niveau zijn. Ook de formele beoordelingsprocedure staat in het tentamenplan, met de beoordelingsnormen en het gevolg als de student beneden verwachting scoort. Dan moet hij het remediëringstraject volgen. Gelet hierop is het College van oordeel dat de beoordelingscriteria voldoende duidelijk zijn.

Met betrekking tot de beoordeling zelf overweegt het College als volgt.

Vast staat dat appellant drie maanden co-schappen heeft gevolgd op drie verschillende werkplekken. Als

norm gold dat hij minimaal twee voldoende voor de drie werkplekken moest halen. Het staat vast dat dit niet is gelukt omdat appellant voor een of meer competenties niet volgens verwachting presteerde.

Het College stelt vast dat, zoals het CBE heeft toegelicht, voor de Masteropleiding Geneeskunde, het portfolio het centrale instrument is voor de beoordeling van het leerproces en de competentieontwikkeling van studenten. De competenties worden benoemd in het tentamenplan. Voor deze zaak is van belang dat daarin onder meer de competentie "Communicator" is benoemd. Het College stelt vast dat er een "Verslag bespreking beoordelingscommissie" van 3 juni 2020 is gemaakt, waarin onder meer de competentie "Communicator" en "Organisator" worden benoemd en dat er feedbackformulieren zijn ingevuld door artsen, waaruit meermalen naar voren komt dat appellant op de werkplekken voor één of meer van de vereiste competenties (met name "Communicator" en "Organisator") niet volgens verwachting presteert. Alles in samenhang bezien, is het College van oordeel dat het voor appellant voldoende duidelijk was aan de hand van welke criteria het remediëringstraject is beoordeeld. Het College merkt hierbij op dat appellant zijn bezwaren tegen de beoordeling verder niet heeft geconcretiseerd. Daarom ziet het College niet in dat de beoordeling niet aan de formele vereisten zou voldoen. De betogen slagen niet.

Conclusie

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenvergoeding bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.J.C. de Moor-van Vugt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, als secretaris.